

i og for sig derfor kan kalde det en Sammenkobling, at man søger at faa dette Forhold ordnet ad een Vej. Jeg kunde forstaa, at de ærede Modstandere af Sammenkoblingen, af at faa Lovene samtidig førte ud i Livet, sagde: Nu tage vi de direkte Skatter og bryde os foreløbig ikke om de indirekte. Men de ærede Herrer søge netop at vise, at en Toldrevision er endnu vigtigere end de direkte Skattelove, og det har forbavset mig, at Modstanden mod Sammenkoblingen kommer fra dem, der i høj Grad ønske Toldloven revideret. Jeg kunde nemlig tænke mig den Mulighed, at der var dem, der ikke satte særlig Pris paa Toldloven, og som kunde sige: Naar vi nu tage de direkte Skatter, blive vi aldrig enige om Toldlovens Revision. Men jeg tror ikke, dette Regnestykke er rigtig, thi saa vidt jeg kender Stemningen i dette Ting, er jeg overbevist om, at det vil blive lettest at gennemføre Toldloven i en Form, som det er muligt, at Folketinget vedtager, naar alle 4 Love slaas sammen. Jeg er overbevist om, at der er ikke faa Medlemmer i dette Ting, der ville gaa med til Nedsættelser paa Toldloven for at faa denne Sag bragt i Orden, som de maaske næppe ville gaa med til, hvis Toldloven er alene. Hvad der for mig er et Hovedpunkt, er et politisk Moment, og det er det, at intet vil bringe et saa godt Samarbejde mellem dette og det andet Ting, som netop det, at vi fik disse 4 Love vedtagne under et. Jeg tror, det er en fuldstændig Nødvendighed at komme dertil for at faa et godt Samarbejde; derfor vil jeg anbefale, at man fra begge Sider strækker sig saa langt som muligt, hvilket jeg ogsaa haaber, at man vil gøre.

Formanden: 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andersen: Den højtærede Minister udtalte, at den Mand, der drikker $\frac{1}{2}$ Pægl om Dagen, kunde frigøre sig for den forøgede Skattebyrde ved at drikke to Snaps om Dagen i Stedet for fire. Jeg skal sige til den ærede Minister, at vi vide jo meget godt, at en Skat ikke forringer Forbruget af en Vare. Jeg kan saaledes henvise til Ølskatten, den har ikke forringet Forbruget herhjemme, vi have et lige saa stort Ølforbrug nu, som vi vilde have, om vi ikke havde faaet Ølskatten, og det samme vil sikkert gøre sig gældende lige over for en forhøjet Brændvinsafgift. Forbruget vil blive staaende paa det samme Standpunkt,

hvorpaa det staar nu. I øvrigt kan det heller ikke være den højtærede Finansministers Ønske, at Forbruget skal gaa ned, thi hvis det bliver Tifældet, vil den Beregning, den ærede Minister har foretaget over den Indtægt, som en saadan Skat vil bringe ind i Statskassen, vise sig at være forfejlet. — Paa Spørgsmaalet om, hvor vidt Brændvinen er et Nydelsesmiddel eller et Nødvendighedsmiddel, skal jeg ikke indlade mig videre, jeg skal kun gøre gældende, at Nydelsen af Brændvin i visse Befolkningslag er en Sædvane, og man bryder ikke denne Sædvane ved at gøre Snapsen dyr ved en forhøjet Afgift. — Til en Udtalelse, som fremkom fra det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Neergaard) om, at Arbejderne alligevel ville faa Erstatning for den Skat, de komme til at betale ved en forhøjet Brændvinsafgift, gennem Nedsættelser paa Toldloven, skal jeg sige, at efter den Skikkelse, som Toldloven nu har faaet, efter at Positioner som Ris og Stenolie ere blevne indsatte igen som toldpligtige Varer, vil det vist være meget tvivlsomt, hvorvidt Arbejderne kunne gøre Regning paa at faa noget som helst Ækvivalent for den forhøjede Brændvinsafgift.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke i væsentlig Grad bidrage til at forlænge Ordskiftet i denne Sag, jeg mener, at det er temmelig unyttigt at føre nogen lang Debat, men jeg vilde dog, forinden Forhandlingen slutter, tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af fremkomne Udtalelser, særlig fra den højtærede Finansminister.

Jeg skal først nævne et mindre væsentligt Punkt, nemlig at den ærede Minister gik ud fra, at der ikke er nogen særlig Uoverensstemmelse mellem den Beregning, han har opstillet i Anmærkningerne til Lovforslaget, og den Beregning, jeg er gaaet ud fra, idet han nemlig reducerede det til Forskellen mellem 34,87 Millioner og 35 Millioner. Det er imidlertid en Misforstaaelse, Forskellen er adskillig større. I Aaret 1898 var Produktionen 34,87 Millioner Potter, i 1897 35,68 Millioner Potter og i 1896 36,94 Millioner, altsaa tæt op mod 37 Millioner. Gennemsnittet for 5-Aaret 1893—97 udgør 35,60 Millioner og tager man Gennemsnitstallet for 3-Aaret bliver det adskillig større. Hvis den ærede Finansminister vil tage Gennemsnittet for de 3 Aar, han har nævnt ved Toldloven, vil han nok komme til det Resultat, at Forskellen ikke er saa lille endda, og at det, som jeg har opgivet, er tem-